

തബ്പ്‌ലിഗ് ഇമാരിൽ ഉത്തോവം, വളർച്ച

മായിൻകുട്ടി സുഖമി

തബ്പ്‌ലിഗ് ഇമാരിൽ തുടക്കം കുറിച്ച പണ്ഡിതനാണ് ശ്രീ മുഹമ്മദ് ഇൽയാസ്. അദ്ദേഹം തന്റെ ഇമാരിൽ രൂപവൃംഭാവവും ശ്രേണിയും നൽകി. ഹിജ്ര് 1303ൽ ശ്രീ ഉത്തർപ്പദ്ധതിലെ ‘കാന്ദയല’യിൽ ഇനിച്ചു. ഹനഫി മദ്ദഹബുകാരനും ചിരുത്തിത്തുരിവത്തുകാരനുമായി അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടു. ശ്രേണിയിൽ മരണഭരണം മകൻ മനസ്സുറാണ് അമീറാകുന്നത്. അനന്തരം ഇൻഞ്ചമുൽ ഹസനും. അദ്ദേഹത്തിന് നാല് സുഹീത്തുരിവത്തുകളുമായി പെന്യമുണ്ട്. ചിരുത്തിയു, വാദിരിയു, സുഹറ്ഗവർദ്ദിയു, നവ്‌ശബ്ദതിയു എന്നിവയാണുവ. സുഹിസത്തിന്റെ ഫോട്ടോസ് ദാറാണ് തബ്പ്‌ലിഗ് ഇമാരിൽ തന്റെ ലാക്കാൻ പ്രധാസമില്ല. അവരുടെ സാഹിത്യങ്ങൾ അതിന്റെ തെളിവുകൾ നിന്നെന്തൊന്ന്. തബ്പ്‌ലിഗ് ഇമാരിൽ നിന്നും തുടക്കം മുതൽ കാണാം. തനിച്ച സുഹി സരണിയില്ലെടുകയാണ് ശ്രീ മുഹമ്മദ് ഇൽയാസ് തന്റെ ഇമാരിൽ രൂപം നൽകുന്നത്. അദ്ദേഹം മദ്ദഹിയിൽ താമസിക്കും കാലം തബ്പ്‌ലിഗ് ഇമാരിൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇൽഹാമുണ്ടായി. ആ സംഭവം അബുൽ ഹസൻ അലി നദ്‌വി തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു:

“പുണ്യമദ്ദീനയിലെ ഈ താമസത്തിനിടയിൽ, ഇൽഹാം മുഖാന്തരം ഈ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ കർപ്പന തനിക്കുണ്ടായി എന്ന് മഴലാന പറയുമായിരുന്നു. നാം നിന്നെന്നെങ്കാണ് ഈ പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കും എന്ന ഇൽഹാമുണ്ടായി. ഒരു കഴിവുമില്ലാത്ത തനിക്ക് എന്ത് ചെയ്യാൻ സാധിക്കും എന്ന പരിഭ്രമത്തിൽ ദിവസങ്ങൾ കഴി തന്ത്രപോയി. ആതിന്മുകളിൽപ്പെട്ട ഒരു മഹാബോട് ഈ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. ആ പുണ്യപുരുഷൻ പറഞ്ഞു, പരിഭ്രമത്തിന്റെ എന്ത് കാര്യമാണിതില്ലെങ്കൂട്? നി പ്രവർത്തനിക്കും എന്നല്ലെല്ലാ പറയപ്പെട്ടത്. നാം നിന്നെന്നെങ്കാണ് പ്രവർത്തിപ്പിക്കും എന്നല്ല? ആയതിനാൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നവൻ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടും. പരിഭ്രമിക്കേണ്ടതില്ല. ആ മഹാബേണ്ട വാക്ക് കെട്ടപ്പെട്ടാൾ മഴലാനക്ക് സമാധാനമായി. അതിനുശേഷം മഴലാന മദ്ദഹിയിൽ നിന്ന് മടങ്കി. ഈ യാത്രയിൽ മകയിലും മദ്ദഹിയിലുമായി അഞ്ച് മാസക്കാലം താമസിച്ചു. ഹിജ്ര് 1345 റവീലുൽ ആവിർ 1340 തിയ്യതി മഴലാന കാന്ദയലയിൽ മടങ്കിയെത്തി. ഹജ്രുജ്ജ് യാത്ര കഴിഞ്ഞ് മടങ്കിയെത്തിയതിനുശേഷം മഴലാന ‘ഗൾത്’ ആരംഭിച്ചു” (മഴലാന മുഹമ്മദ് ഇൽയാസ്,

ജീവിതവും ദാത്യവും പേ. 85) തദ്ദീലിഗൃകാർ അവരുടെ ദാർവ്വത്തിന് സംശ്ദമായി പുറപ്പെടുന്നതിനാണ് ‘ഗൾത്’ എന്ന പറയുന്നത്.

മഹാനും സുഫീയും, കശ്ചിഷ്യും സ്വപ്നവും ഇൽഹാമും കമകളും വുറാഹാത്തുകളും ബിൽഖത്തുകളും ചെർന്നാൽ തദ്ദീലിഗ് ഇമാരത്തായി. മാറ്റാരു നിഗൃഹത നദിവിയുടെ പ്രസ്തകതിൽ നിന്ന് തന്നെ ഉദ്ദരിക്കുടും “മൗലാൻ അവർകളുടെ മകൾ മൗലാനാ മുഹമ്മദ് യുസൂഫ് വിവരിക്കുന്നു, ‘പാബുൽ ഉംഗ’യുടെ നേരയുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ ഞങ്ങൾ താമസിക്കുന്നുമ്പോൾ, ഒരു ദിവസം മൗലാനാ മുഹമ്മദ് ഇൽഹാമാസ്(g) അവർകൾ ചില കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് പറയുകയും ഞങ്ങൾ അത് ശ്രദ്ധയാടെ കേടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരാൾ ഒരു (സുഫീവര്ഗ്ഗ) വാതലിന് സമീപം വന്ന് നിന്ന് ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞു: ‘നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ജ്ഞാലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക. അതിന്റെ പ്രതിഫലം വളരെ വലുതാണ്’. അത് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അത് താങ്ങാൻ കഴിയുകയില്ല. വിവാഹത്തിന്റെ സഭനാഷ്ടത്തിലും മരണത്തിന്റെ ദൃഘത്തിലും ഉപരിയായിരിക്കുമതോ. ഇത്തരും പറഞ്ഞതിനുണ്ടോളോ അതു സുഫീവര്ഗ്ഗ അവിടെ നിന്ന് നടന്ന നീങ്ങി. അതു മഹാൻ അന്തരാണാന് ഞങ്ങൾക്കൊന്നും മനസിലായില്ല. മൗലാനാ(g) അവർകൾ സംസാരം തുടർന്നുകൊണ്ടുയിരുന്നു. അതു ഭാഗമന്തക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചതെയില്ല.” (അ.പു.പേ. 99)

തദ്ദീലിഗ് രൂപീകരണത്തിന്റെ മഹാരു അവലംബം സ്വപ്നമാണ്. മുഹമ്മദ് ഇൽഹാമാസ് തന്നെ പറയുന്നു: “ഇന്നമാ തലക്കെത്തു തുരിവത്തത്തദ്ദീലിഗി ബിത്തുവിൽ കശ്ചി ഹിന്ദുമനാമി, ഈ തദ്ദീലിഗിന്റെ വഴിയും എന്നിക്ക് ഉറക്കത്തിൽ വെളിവായതാണ്.” (മുഹമ്മദ് ഇൽഹാമാസിന്റെ മർഹൂജാത്ത് പേ. 44. ഉദ്ദരണം: ഇമാരത്തുത്തദ്ദീലിഗ് പേ. 27)

കിനാവ് കാണാൻ ഉറക്കം കിട്ടണം. അതിന് പ്രഭ്രത്യകരം മരുന്ന് തലയിൽ പുരട്ടാൻ ശൈലേപ് സംവിധാനം സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരുതെ. അതിലും ഇംഗ്ലാനം പ്രവഹിക്കും. ഒരു പ്രസ്താവനത്തിന് രൂപം കൊടുത്ത ചതിരു പശ്ചാത്തലമാണ് മേൽ വിവരിച്ചത്. ഇംഗ്ലാനത്തുകൊണ്ടും ഇംഗ്ലിഷിനാദ്യകൊണ്ടും സാധിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ മുഹമ്മദ് ഇൽഹാമാസ് സ്വപ്നത്തിലും നേടിയെടുത്തു. സാക്ഷാൽ കാന്തപുരം പോലും സ്വപ്നം തെളിവായിക്കാണുന്നില്ല.

മുസ്ലീം പറയുന്നു, “അനുഭിയാക്കളോഴിച്ചുള്ളവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ ഇസ്ലാമിൽ രേഖയല്ല. സ്വപ്നദർശനം രേഖയായി പരിഗണിക്കുന്നതാണ്. സ്വഹാബിയുടെ സ്വപ്നവും രേഖയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടില്ല.” (ശാഹി

ഇന്നമദ്ദേശ്, അവതാരിക) സുപ്രീം കഴിവാക്കിയാൽ തബെറ്ലിഗ് ഇമാൻതു് തന്നെ ഉണ്ടാവില്ല.

പരിശൃംഖല വൃഥതയിലെ മുന്നാം അദ്ധ്യായം നൂറ്റിപത്താമത്തെ അത്യത്തിന് സുപ്രീം മുഖ്യമന്ത്രി ഇൽയാസിന് വ്യാവ്യാനം ലഭിച്ചുപോൻ. “നിങ്ങൾ അനുഭിയാക്കാളെപ്പാലെ ഇനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വെളിവാക്കാപ്പെട്ടുവരാണ്... പ്രഖ്യായനം മറ്റൊളവർക്ക് ഹിന്ദായത്തിന് വേണ്ടിയല്ല. സുന്നത്തിൻറെ നശമയാണ് ലക്ഷ്യം വെക്കാണ്ടത്” (ഉദ്ദേശ്യം: ഇമാൻതു് തബെറ്ലിഗ്, പെ. 27) തബെറ്ലിഗുകാരുടെ ശ്രദ്ധയും അക്കംബറിൻറെ പ്രസ്താവനകൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തെളിഞ്ഞിട്ടും കുന്നവയാണ്. ഇത്തരം അസാധാരണ തത്ത്വങ്ങളുടെ പുകമറകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ സൗഹ്യികൾ അതിസമർത്ഥരാണ്.

മുഹമ്മദ് ഇൽയാസും രഷീദ് അഹ്‌മദ് ഗംഗാഹിയും തമിൽ വ്യാദയംഗമമായ പുന്ന്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കിടയിൽ നടന്ന ഒരു ചർച്ച നേത്രവി ഉദ്ദേശ്യം: “മുലാനാ അവർക്കൾ (മുഹമ്മദ് ഇൽയാസ്) പറയാറുണ്ടായിരുന്നു, ‘ദിക്ക് ചെയ്യുന്നവാർ എന്നിക്കാരു ഭാരംപോലെ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. ഹസ്തം ഗംഗാഹി(ഗ)യോട് വിവരം പറഞ്ഞെപ്പാൾ ഹസ്തം(ഗ) തെളിപ്പോയി. ഹസ്തം പറഞ്ഞു; ‘മുലാനാ മുഹമ്മദ് വാസിം നാനുതവി(ഗ) ഇതേ പരാതി ഹാജ്രി സാഹി പബി(മുലാനാ ഇംബാദുല്ലാ മുഹാജീർമക്കി)ഭോട് പറഞ്ഞെപ്പാൾ അള്ളാഹ്രു നി അങ്ങെക്കാണ് വലിയൊരു കാര്യം ചെയ്തിപ്പിക്കുമെന്ന് ഹാജ്രിസാഹിപ്പ് പറഞ്ഞിരുന്നു.’” (മുലാനാ മുഹമ്മദ് ഇൽയാസ് ജീവിതവും ഔദ്യവും, പെ. 56)

നാനുതവിയും ഇംബാദുല്ലയും തമിലുള്ള സംഭാഷണം നമ്മൾക്ക് വായിക്കാം. അഞ്ചുശ്രീ ഉള്ളകളി മനസിലാവും. നാനുതവി തന്റെ മുരിദായ ഇംബാദുല്ലയോട് പറഞ്ഞു ‘ദിക്ക്’ വേളയിൽ തനിക്ക് കടക്കുന്ന ഭാരം അനുഭവപ്പെട്ടുന്നു. നാനുതവി പറഞ്ഞു, ഇത് നൃബവ്യൂഹത്തിൻറെ ഘോഷാൾ (ക്ഷേമ്മ്) താകളുടെ വ്യാദയത്തിലേക്ക് കഴുക്കുകയാണ്. നബീക്ക് വഹ്നിയിൻറെ സമയത്ത് അനുഭവപ്പെട്ട ഭാരം തന്നെയാണിത്. അനുഭിയാക്കൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ജ്ഞാനി താകളെക്കാണ് അള്ളാഹ്രു നിർബന്ധിപ്പിക്കും.” (അന്തംഖണ്ഡം പെ. 220)

ചില പ്രശ്നങ്ങൾ വിഷയം കൂടുതൽ വശഭ്രാക്കി. നേത്രവി പറയുന്ന: “അത്തമിയ ചിന്തയുള്ള ചില വ്യക്തികൾ ഈ അമർ ഇലാഹിയായ ഒരു വെളി പാടാണ് എന്ന് പ്രവ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. ഇത്രയും കാലം ഇത് അറിയപ്പെട്ടാൽ രൂപാണും എന്ന് അവർ അത്ഭുതം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.” (മുലാനാ മുഹമ്മദ് ഇൽയാസ് ജീവിതവും ഔദ്യവും, പെ. 117)

തബീലിഗും സൃഷ്ടിസവും

സൃഷ്ടി ശശ്വന്മാരോടും തുരിവത്തുകളോടും മുഹമ്മദ് ഇൽയാസിന് അനുരാഗാർമ്മകമായ ഭ്രമമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. അക്കാദ്യം നദ്‌വി തന്നെ പറയുന്നു: “പ്രത്യേകമായ ചിട്ടകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട്, തുരിവത്തിൻറെ ശശ്വന്മാരുടെ സമിപം ‘വാൻവാഹിലെ’ മര്യാദകൾ പാലിച്ചു ജൂമാഅത്തുകൾ കഴിഞ്ഞു കൂടണമെന്നാജൂത് വളരെക്കാലമായി എൻ്റെ അത്രഗ്രഹമാണ്.” (അ.പു. പേ. 117) കളിക്കമകൾ ചിലവാകണമെകിൽ ചോദ്യം ചെയ്യാത്ത മുൻഗംമാരുണ്ടാവണം. എന്തും എന്തും അവർ കൊത്തിവിഴുങ്ങും, പ്രചാരിപ്പിക്കും. അവർക്ക് അത്യത്തുകളും ഹദിഫുകളും തന്നെ തെളിവായിക്കിട്ടണമെന്ന വാരിയുണ്ടാവില്ല. ശശ്വന്മാരുടെ കിനാവുകളും കമകളും അവർ ദ്രുംമായി വിശ്രസിക്കും.

നദ്‌വി വിഞ്ഞും പറയുന്നു: “പ്രസ്മാനങ്ങളെ കൂടാതെ അത്രമീയപരമ്പരകൾ, തുരിവത്തിൻറെ മശാളവന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ എല്ലാവരെ സംബന്ധിച്ചും മൂലാനായുടെ ഹ്യോദയവിശാലതയുടെ അവസ്ഥ ഇതു തന്നെയായിരുന്നു. ശശ്വന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുവരുമെന്ന പരിശ്രമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുന്നതിൽ മൂലാനകൾ വലിയ സംഭാഷണമായിരുന്നു. അവരെ വളരെയധികം അത്വരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മുജ്ഡി തുരിവത്തിനെയും ഹസ്തത് മൂലാന ഫസലുകൾ റഹ്മാൻ സാഹിബ് (റ) അവർക്കളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരെയും ഞാൻ പരിചയപ്പെടുത്തിയാണും, മൂലാന വളരെ സംഭാഷിക്കുകയും അവരോട് വലിയ അത്വരവ് പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ മഹാൻമാരിൽ നിന്ന് കെട്ടുവരുന്ന കാര്യമാണ് രണ്ട് ‘ബുത്തബുകൾ’ ഇന്നു കാലയളവിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന എന്നത്. പട്ടിയാറു ഹസ്തത് ഗൾഡാഹിയും കിഴക്ക് ഹസ്തത് മൂലാന ഫസലുകൾമാൻ സാഹിബും (അ.പു.പേ. 225)

ഉത്തമതലമുറകളിൽ ഇല്ലാത്ത വിശ്രാസങ്ങളും അചാരങ്ങളുമാണ് തബീലിഗുകാർ താലോലിക്കുന്നത്. സൃഷ്ടികൾ, തുരിവത്ത്, മദ്ദഹബ്, തവ്പലിദ്, ഗൗസ്സസുകൾ, വൃത്ത്യവുകൾ എന്നിവയോനും അനീലം. ഒരു സ്വഹാബിപ്പാല്യം സൃഷ്ടി എന്ന പ്രതിക അറിയപ്പെടുന്നില്ല. തബീലിഗുകാർക്ക് സ്വഹിത്യ രചനകൾ നടത്തിയ “സകരിയ മൂലാന നക്ഷബന്തി തുരിവത്തിലെ പതിനായിരക്കണക്കിന് മുൻഗംമാരുള്ള ശശ്വന്മാണ്.” (തബീലിഗിൻറെ മഹത്ത്വങ്ങൾ. മുവവുര) സൃഷ്ടികൾ പ്രചാരിപ്പിക്കുന്ന മാരകമായ വിശ്രാസങ്ങൾ ‘അമലുകളുടെ മഹത്ത്വങ്ങളിലുടെ അസൃതിതമായി തബീലിഗുകാർ പ്രചാരിപ്പിക്കുന്നു. വഹദ്ദത്തും വൃജ്ജും’ സിഖാനം പൊല്യും തബീലിഗുകാർ ന്യായികരിക്കുന്ന ദുരവസ്ഥ നമ്മുക്ക് കാണാം.

മുഹമ്മദ് സകരിയു കാറ്റലവി പറയുന്നു: “നമ്മുടെ ശ്രേഖൻമാരുടെ രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ മാത്യുക്കുംവണ്ണി ഇവിടെ എഴുതുവാൻ മനസ്സാശൈക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെത്ത് ശ്രേഖന്വുൽ മഷാളുവ് ഹള്ളിത് ശൻഡാഹി (വൃദ്ധിസസിർഹദു) അവർകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേഖനായ ശ്രേഖവുൽ അറബി വൽ അജ്ഞംഹാജി ഇംഡാദുല്ലാഹ് സാഹിബ് (അഞ്ച്‌ലല്ലാഹു മറാത്തിബഹു) അവർകൾക്ക് എഴുതിയ എഴുത്താണ്. മകാതിബ് റഷീദിയുൽ അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. (അദ്ദേഹം പറയുന്നു)... ഇനി കൂടുതൽ പറയുന്നത് അദ്ദേഹവുംകുടും അഹംഭാവവുമായി പ്ലാക്കും. അജ്ഞാഹുംവ, മാസ്കു ചെയ്യണമെ, ശ്രേഖവിന്റെ കൽപനയനുസിച്ച് എഴുതിയതാണ്. താൻ വ്യാജനും കൗമല്ലാത്തവനുമാണ്. നിന്റെ നിശ്ചൽ മാത്രമാണ്. നി തന്നെയാണ് ഇള്ളത്. കൗമല്ല. താൻ എത്തൊന്നായിരിക്കുന്നവോ അത് നി തന്നെയാണ്. താനും നിയും എന്നതു തന്നെ (രു നിലയില്ലെള്ള) ശീർക്കിന്റെ ഇള്ളിൽ ശീർക്കാണ്. അസ്ത്രഗുണം... ഇനി പറയാൻ കഴിവില്ല.” (സ്വദാവയുടെ മഹത്ത്വങ്ങൾ, പേ. 683) ഹല്ലാജിന്റെയും ആദിശക്രന്തും സിദ്ധാന്തം തന്നെ. തനി ചു അദ്ദേഹത്തം തുടർന്ന് നമുക്ക് വായിക്കാം. സുഹിക്കളെ ചാണിനു ചാണായും മുഴത്തിന് മുഴമായും അനുകരിക്കുന്ന തബ്പ്‌ലിഗ് ഇമാഞ്ഞത്, ബിൽഅത് ഇമാഞ്ഞതായി മാറുകയാണ്. ബേണ്ണവികളും സമസ്തക്കാരും ഇവരുടെ പിന്നിൽ നി തുക്കണം. അല്ലക്കിൽ ഓനിച്ചു നീങ്ങുകയും ചെയ്യാം.